

Sygn. akt XI GC 399/19

POSTANOWIENIE

S., dnia 16 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy

w składzie: Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2019 r. w S.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko B. C.

o zapłatę

postanawia:

oddalić wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sygn. akt XI GC 399/19

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

Uzasadnienie postanowienia z dnia 16 kwietnia 2019r w przedmiocie oddalenia wniosku pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła przeciwko pozwanej o zapłatę kwoty 25 060,91zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot częściowych oraz złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Dnia 12 grudnia 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki.

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty i wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana została wezwana do uiszczenia zaliczki na biegłego w kwocie 2000zł. W odpowiedzi pozwana złożyła wniosek o zwolnienie jej od konieczności ponoszenia kosztów sądowych, wskazując, że aktualnie nie ma na ten cel dostatecznych środków.

W oświadczeniu majątkowym pozwana wskazała, że gospodarstwo domowe prowadzi wraz z mężem. Posiada czworo dzieci. Zamieszkuje w szeregowcu o powierzchni 120 m(2), który jest obciążony hipoteką i zajęty przez komornika. Nadto posiada teren o powierzchni 789 m (2). Utrzymuje się z pozarolniczej działalności gospodarczej, która przyniosła stratę.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2019 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd zważył, co następuje

Wniosek pozwanej jest niezasadny.

Zgodnie z art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r. Nr 167, poz. 1398) zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach, źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Sąd może zwolnić stronę od kosztów sądowych w całości (art.100 ust.2 uksc). Zwolnienie może być częściowe jeżeli strona jest w stanie ponieść tylko część tych kosztów (art. 101 uksc).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją szczególną, która w wyjątkowych przypadkach znaleźć powinna zastosowanie. Instytucja ta stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które z uwagi na swą bardzo trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc powinien, więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego (II CZ 104/84, I CZ 26/87 OSNCP 1988 nr 7-8 poz. 103), dopiero gdy poczynione w ten sposób oszczędności okazałyby się niewystarczające można zwrócić się o pomoc do państwa.

Intensywne uczestniczenie w obrocie cywilnoprawnym przez przedsiębiorcę stwarza ryzyko wchodzenia w spory sądowe z kontrahentami, przedsiębiorca winien więc liczyć się z koniecznością uiszczenia kosztów sądowych i gromadzić na ten cel niezbędne środki pieniężne. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24.07.1980 (I CZ 99/80 LEX nr 8257) dla wydatków związanych z prowadzeniem procesu strona powinna znaleźć pokrycie w swoich dochodach przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków.

Brak jest uzasadnienia dla przyjęcia że koszty sądowe winny być uiszczone w ostatniej kolejności. Dla określenia zdolności podmiotu do ponoszenia kosztów sądowych zasadnicze znaczenie ma wysokość uzyskiwanych wpływów (przychód), a nie wysokość dochodów (por. postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt VIII Gz 150/05), gdyż nie ma podstaw do uznania kosztów sądowych za drugorzędne w zestawieniu z innymi kosztami ponoszonymi przez stronę. W niniejszej sprawie dotyczy to choćby kosztów wynajmu lokalu na ul. (...), czy kosztów utrzymania pojazdów.

Pozwana nie wskazała w istocie z czego aktualnie się utrzymuje, jeżeli działalność gospodarcza przynosi stratę. Poziom życia rodziny nie wydaje się jednak niski, gdy uwzględni się choćby rodzaj i klasę pojazdu którego dotyczy niniejsze postępowanie. Pojazd V. (...) znacznie wykracza poza przeciętny samochód innych obywateli Polski, nie mówiąc już o osobach faktycznie ubogich. Zeznań świadka T. C., który jest mężem pozwanej wynika też, że nie jest to jedyny pojazd, którego właścicielem jest pozwana, gdyż posiada ona także 2 F. (...), (...) i O. (...). Pozwana wskazuje na wysokie koszty utrzymania rodziny. Zwrócić jednak należy uwagę, że nie jest ona jedyną osobą zobowiązaną do jej utrzymywania, gdyż obowiązek ten ciąży również na T. C.. Z oświadczenia o stanie majątkowym pozwanej wynika natomiast, że jego działalność gospodarcza jest zawieszona i nie ma on źródła dochodu. Przy obecnej niskiej stopie bezrobocia podjęcie zatrudnienia nie powinno stanowić trudności. Same koszty naprawy objęte pozwem, których pozwana nie kwestionuje (spór dotyczy jakości naprawy) ponad 2,5 razy przekraczają wskazywane przez pozwaną miesięczne wydatki i ponad 12 razy opłatę, którą miałyby uiścić pozwana.

Mając na uwadze powyższe tut. Sąd doszedł do przekonania, że sytuacja pozwanej nie uzasadnia zwolnienia jej od kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)